

EDITORIAL

Papež František v encyklice *Laudato Si* zdůraznil, že „*když dnes uvažujeme o společném dobru, nevyhnutelně potřebujeme, aby politika a ekonomika společně a s rozhodností začaly sloužit životu, a to zejména lidskému.*“ (čl. 189). Aby se tak mohlo stát, je třeba mít na mysli celistvé dobro, tedy to, které je nejvyšším horizontem, a to spásu člověka. Rozvoj dobra, které Bůh stvořil, je jeho vůle, přičemž Bůh svěřil člověku úkol toto dobro rozvíjet. Rozkvět každého dobra, ať materiálního či duchovního, je závdavkem Božího království, jež je církev povolána ohlašovat, a zároveň je základem každého čestného podnikatelského prostředí, totiž jako plod lásky, kterou církev a správci časných dober jsou povoláni svým jednáním hlásat, a to jak formou lásky sociální, občanské, či politické. Tyto křesťanské principy pro správu majetku nedávno zdůraznil Apoštolský stolec, konkrétně Kongregace pro nauku víry, která uveřejnila dne 17. května 2018 dokument *Oeconomicae et pecuniariae quaestiones*, týkající se některých aspektů současného ekonomického finančního systému. Tento vatikánský dokument zaslala kongregace všem předsedům biskupských konferencí s tím, aby byli s jeho obsahem seznámeni všichni biskupové, kteří pak mají rozšířit principy tohoto dokumentu ke všem věřícím laikům, aby se pro ně stal obsah dokumentu opěrným a ozřejmujícím bodem při správě časného dobra.

Aktuální číslo časopisu je příspěvkem k porozumění a hlubšímu studiu etického rozměru vzhledem ke správě majetku, a to v souladu s vůlí Svatého otce, který podnítil vydání výše zmíněného dokumentu. Významný příspěvek k tomuto tématu je článek *Etika správce církevního majetku* od kanonisty Carla Roberta Marie Redaelliho, nyní arcibiskupa v Gorizii, který vzhledem ke své dlouholeté činnosti generálního vikáře milánské arcidiecéze integruje kanonické i všeobecně etické principy spolu se svojí praktickou zkušeností. Obsah vydaného čísla *Adnotatia* se však nezastavuje u etické stránky správy majetku, nýbrž jde do hloubky problematiky v rozměru obecných předpisů kanonického práva a konkrétní praxe římského dikasteria. Zvláště hodnotným příspěvkem k meritům záležitosti správy majetku jsou přednášky Mons. Andrey Ripy, podsekretáře Kongregace pro klérus, které přednesl v souvislosti s Konferencí o správě církevního majetku, konané ve dnech 8.–9. května 2018 v Želivu. V těchto přednáškách Mons. Andrea Ripa rozebírá účel církevního majetku, nezbytná dovození pro mimořádnou správu a charakter kmenového majetku. Následující články *Adnotatia* navazují na přednášky Mons. Ripy, a to dalším zpracováním definice kmenového majetku, jelikož se jedná o institut v kanonickém právu nový, zavedený s platností kodexu z roku 1983. V další části autor Josef Jančář shrnul nauku o kmenovém majetku vypracováním principů pro jeho stanovení a uchování. Součástí *Adnotatia* je rovněž sentence Římské roty *Coram Defilippi*, která shrnuje základní principy jak procesního práva, tak i podstaty sporu ohledně majetku. Tradičně jsou součástí tohoto čísla aktuální promluvy papeže Františka k Římské rotě, byť se týkají především manželského procesu. Učení ohledně majetku doplňuje vyjádření Papežské rady pro legislativní texty, která nabízí interpretační klíč k porozumění problematice správy majetku. Texty obsažené v tomto čísle jsou nesmírně důležité pro kohokoliv, komu je svěřena péče o církevní majetek. Můžeme tyto texty zařadit téměř jako „povinnou četbu“ pro církevní správce časných dober, neboť bude-li obsah textů přijat, můžeme v sobě žít oprávněnou nadějí, že církevní majetek bude správně uchováván a stane se prostředkem ke službě nové evangelizace, ke které naléhavě vybízí papež František.